

FVNVS

NON TAM DEFLENDVM

QVIN POTIVS

PIIS VOTIS TVMVLO INFERENDVM

VIRI

PRAE-NOBILISSIMI AMPLISSIMI

NEC NON CONSVLTISSIMI

DOMINI

NATHANAEELIS

GOTTLIEBII

GNOSPII

CONSVLIS REIPVBL. THORVN. DIGNISSIMI

JVDICIS P. T. DEXTERRIMI SVCCAMERARII

MERITISSIMI SCHOLARCHAE

HONORATISSIMI

PATRONI IN VIVIS QVONDAM OPTIMI

MAXIMI IN MORTE JAM VERO DESIDERATISSIMI

ELOGIO SEQVENTE

BREVI LEVI

REDHOSTIMENTI QVALISCVNQUE TANDEM LOCO PRO

TOT TANTISQUE ACCEPTIS BENEFICIIS

COMITARI

VOLUIT DEBUIT

DOMVS GNOSPIANAE

CLIENS DEVINCTISSIMVS

HENRICVS REICHEL.

GEDANI

IN TYPIS THOMAE JOH. SCHREIBERI, SENATVS ET ATHEN. TYPOGR.

igt.

en Troste dem
Trauer-Hause
nung auff
ONTENIUS,
Gymn, Collega.

209

124.

Adsta Viator

quid properas

lege

hactenus non lecta

confidera

huc usque vix forte confiderata

Vrna haec

NOBILIS est VIRI

qui paucis Veterum antehac gloria aut felicitate fuit inferior

nunc omnibus superior

et hanc implet

jam corpore

mox cinere

denique nihilo

posteaquam antea implevit

Vrbem meritis

Curiam consiliis

Ecclesiam donis

Pauperes bonis

Patriam fama

Coelum anima

Clarus alias Origine

Consul munere

inignis ingenio

fortuna supra multos eminens

quodque mireris

in Curia Diaconus

consilio Reipublicae inserviando

in domo arbiter

suum cuique tribuendo

in Vrbe Dominus

tam timendus quam mitis

omnibus singulis

Vnus sat multa habuit

honorem in Officio

felicitatem in domicilio

amicos in obsequio

collegas in fide

cives in amore

reliquos sub timore

filiali non servili

omnes sub patrocino

magis quam paterno

Hoc unico tantum miser

quod multos fecerit miseros

jam destitutos

alloquio solatio auxilio

Hac

Hac vero in urna
mentis suae radios tantum collegit
non amisit
in vita enim ita sui similis luxit
ne mortis tenebrae Consularem extinguerent splendorem
Ceterum
hac eclipsi
dum ultimum clausit diem
primam aperuit noctem
Vxori Consanguineis Collegis Amicis Civibus
et dum semper aequus fuit
in hoc tamen iniquus
quod eos reliquerit atratos
quos prius acceperat Candidatos
amoris benevolentiae obsequii
Dum vero vixit
hostes omnes vicit
visibiles invisibiles
illos prudentia
hos verbi divini sapientia
utrosque constantia
DEumque magis scivit nesciendo
quam frivole scrutando
semper namque meliorem de illo sensum animus illius habuit
sine sensu
O noctem proin' diurnam
sed fallor
dixerim potius brevem
in media namque umbra
restant ad huc amissi splendoris vestigia
intaminati honoris indicia
dum
fama relicta
et
virtus nota
par caelo
Interea
mortalia clausit
praebendo se victimam
in solenne voluntatis divinae obsequium
ne scilicet
Viro immortalibus tam vicino
terra se diutius jactaret
reddendo simul utrumque
quod debuit utrique
solo polo
et
dum mori desit
vivere coepit
vitam
non amplius morti stipendiariam
sed caelo liberam

Tu Viator
nec fletu nec rideto
clarorum namque Virorum funera
Heraclitos aeqve ac Democritos arcent
inprimis vero
animus illius Virilis
lessum muliebrem a justis suis proscibit
propterea
Thracum esto
Morientes prosequi plausibus
nascentes vero contra salutare lacrymis
Nunc abi
et verba Defuncti e tumulo quasi ultima
tibi semper primaria
paucis attende:
non semper ero : huc usque fui : nunc quid sim vide :
tu quis mox futurus
ex urna hac
tecum perpende.

EPITAPHIVM.

Judicii justi Judex juratus intravit
Judicis immensi jucundo jubila jussu.

GNOSPIVS

per Gen. Α'ηρόσιχον.

Gratia Non Opere Salvor Per Iesum Vnicum Salvatorem,
I. Joannis II. v. 1. 2.

